

undre mig, at hans Blik paa de Sager, som han finder særlig Anledning til at interessere sig for, sommetider ikke er saa overordentlig dybtgaaende; han vilde ganske vist ikke kunne finde Leilighed til at sætte sig ind i mange Sager, naar det skulde tage ham saa lang Tid at sætte sig ind i de omtalte Forhold. Vi have efter de senere Mars overordentlige Udvikling tre Klasser af Baner, det vil sige rene Statsbaner, Statsbaner, som anlægges med Tilskud fra de paagældende Egne, og de Baner, der tilveiebringes ved de Privates egen Drift og Interesse. Det er de tre Klasser af Baner, vi have, og jeg synes ikke, at disse Systemer maatte være saa meget vanskelige at overskue; men nu har det ærede Medlem opdaget, at man er kommen ind paa et helt nyt Princip, nemlig private Baneanlæg, som bruge Statsbanerne. Men dette er ikke noget Nyt, denne Benyttelse, som her er tænkt, er ikke Andet end den, der har været nødvendig ved enhver Tilslutning af private Baner til Statsbanerne, det betyder ikke Andet, end at de have Ret til at løbe ind paa Jernbanegaardene; og at dette er nødvendigt, for at Trafikken der kan fortsættes, for at den i det Hele kan foregaa uden nogen Vanskelighed, synes jeg dog er let at se. Dette betyder ikke Andet, end at den paagældende private Jernbane maa have Lov til at løbe ind paa Stinnerne umiddelbart ved Jernbanegaarden. Det er Tilfældet ved Randers og andre Steder, hvor vi have anlagt private Jernbaner. At dette kan forarsage Statsbanernes Ulempe, tvivler jeg meget paa; der skal nok blive sørget for, at dette Forhold ordnes saaledes, at Statsbanernes Drift kan foregaa uforskyrret, det kan det ærede Medlem være fuldkommen rolig for. — Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde, at dette Jernbaneanlæg gif Veile By overordentlig nært og truede med at paaføre den adskillige Tab, og at der derfor fra den Side kunde være nogen Betænkelighed ved at gennemføre denne Bane, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at dersom et saadant Hensyn skulde tages, kunde det let være, at man ikke fik Lov til at anlægge flere Jernbaner. Jeg har i denne Tid haft særdeles mange Henvendelser om Anlæg af Jernbaner, som de paagældende Byer mente, kunde fremme baade deres og Kredsens Interesser; men jeg har ogsaa haft en Adresse, der gif ud paa, at man skulde lade være at anlægge en saadan Jernbane, fordi man var bange for, at den skulde skade Byens Interesser. Det er umuligt paa disse Omraader at faae alle Interesser til at falde sammen, og derfor kan man ikke anlægge en Jernbane, uden at den Ene maa kunne se sine Interesser bedre varetagne end den Anden. At det er Tilfældet, ses ogsaa af de Ofre, som de paagældende Egne ere villige til at bringe for at fremme Sagen. Naar det ærede Medlem udtaler

den Forventning, at Indenrigsministeriet senere vil sørge for at imødekomme Veile By og fremmedens Interesser, saa kan der ikke være den allerfjerneste Tvivl om, at ialtsald jeg med stor Imødekommen vilde fremme et Lovforslag, som gif ud paa, at Veile By i Forbindelse med andre Dele af Amtet søgte at faae anlagt en Jernbane, som de ansaa tjenlig for deres Interesser; men da det formodentlig er det ærede Medlems Mening, at det skulde være for Statens Regning, er der ikke mindste Tvivl om, at han isaafald vilde faae det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds til Modstander, der i det Hele ikke synes stemt for at anlægge Statsbaner. (Afbrudelse af Berg). Ja, det ærede Medlem synes overrasket over denne Udtalelse, men han vil vistnok erindre, hvilken væsentlig Modstand han har stillet mod adskillige af de Jernbaneanlæg, som heldigvis ere bleve gennemførte uden hans Hjælp.

Der blev omtalt, hvorvidt man maatte anse det for rigtigt, at en Sag som denne kunde gennemføres paa den almindelige Maade, og om det ikke var nødvendigt at bruge den mere omstændelige Fremgangsmaade, som er foreskrevet i Kommunallovens § 48. Jeg skal, da jeg har Ordet, tillade mig et Par Bemærkninger derom. Ved de Forhandlinger, som gif forud for Vedtagelsen af Kommunalloven, og som gav Anledning til Affattelsen af § 48, havde man nærmest for Die saadanne Forhold, hvor man kunde ønske at støtte Anstalter eller Foretagender af mere almindelig Interesse. Jeg sigter hermed til saadanne som Anstalter til forbedrede Børns Frelse, Anstalter til de bestaaende Fængselsfæltskaber eller lignende og til privat Understøttelse, men ikke til Sager af den Natur som den, der her foreligger. Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtsrådet kunde være beføjet til uden den i § 48 foreskrevne Fremgangsmaade at tage Beslutning paa almindelig Maade, med almindelig Majoritet i Sager af denne Bestaffenhed, maatte hero paa, hvorvidt det maatte kunne anses for et kommunalt Anliggende eller ikke, idet nemlig § 48 begynder med en Udtalelse om, at Amtsrådet har Myndighed over alle kommunale Anliggender. Nu indeholdes der hverken i denne Kommunallov eller i Rigsstad-kommunalloven og heller ikke i den gamle Kommunallov af 1841 nogen exakt Fremstilling af, hvad der er kommunalt Anliggende; det maa tages efter, hvad der til enhver Tid maa anses for rimeligt. Saameget er vist, at Veivæsenets og Kommunikationsmidlernes Fremme altid har været betragtet som et specielt kommunalt Anliggende, og naar man nu betragter den Betydning, som Jernbaneanlæg ville faae i Udvi-lingen af Kommunikationsmidlerne som afspende i en væsentlig Grad, i alt Fald i mange Tilfælde, veiene, forekommer det mig, at man maa være meget tilbøielig til at anse Anlæg af Jernbaner